

جیسون دمارس
خدمت حقیقت حاضر
جون ۲۰۲۰

عیسی مسیح دیروز و امروز و تا ابدالآباد همان است.

عبرانیان ۸:۱۳

در سال ۲۰۱۰ و ۲۰۱۱، هر سه ماه یکبار نامه‌ای تعلیمی می‌نوشتیم، که به زبان فارسی و اردو ترجمه می‌شد. ما شهادت‌های بسیاری در مورد مقالاتی که نوشته شد، دریافت نمودیم. از آنجا که سؤالاتی در مورد بسیاری از موضوعات و مطالب وجود دارد و همچنین تمایل زیاد به یادگیری و رشد کردن وجود دارد، این مسئولیت و انگیزه را حس نمودم که بار دیگر در بهار سال ۲۰۱۶ آن را آغاز نمایم. هدف و خواست ما ایستادن در تعالیم برادر برانهام و نشان دادن واضح آن تعالیم می‌باشد. این مسئولیت و کاری است که من برای آن فراخوانده شده‌ام.

نسخه‌ی ماه جون، دو موضوع مهم را پوشش می‌دهد:

۱. رهایی یافتن شما از عادات کریسمس: به دنیا عشق نورزید
۲. آیا کاتاستول در اول تیموتائوس ۹:۲ به ردای بلند اشاره می‌کند؟

رهایبی یافتن شما از عادات کریسمس: به دنیا عشق نورزید

"۱۱۳. ما کلمه‌ی کریسمس را در نظر می‌گیریم. به ندرت می‌شنوید که نام مسیح ذکر شده باشد. شما نمی‌شنوید که ذکر شده باشد. چراغ‌ها و پارچه پر زرق و برق روی بابانول است و بر روی مسیح نیست، تا آنجا که مردم به ندرت می‌دانند که کریسمس در حقیقت برای چیست. آن را به رسمی بت‌پرستانه تبدیل کردند. این روزی از یک جشن بزرگ تجاری است. حال اگر بخواهند ایامی تجاری مانند روز مادر، روز پدر، روز پسر یا روز دختر ایجاد کنند، موردی ندارد. اما این کار تجاری را از کریسمس دور نگه دارید. چندی پیش تابلویی را دیدم که می‌گفت: "مسیح را به کریسمس برگردانید."^۱

متن بالا نقل قولی از برادر برانهام است و من می‌خواهم این موضوع را با این بیان شروع کنم که برگرداندن مسیح به کریسمس به این معناست که جهان او را از آن خارج کرده است. با وجود این، تعلیم برادر برانهام مبنی بر اینکه بابانول جایگزین مسیح شده است را درک می‌کنیم و نباید این را به فرزندانمان آموزش دهیم. حتی زمان کریسمس، تولد مسیح نادرست است. همچنین آگاه هستیم که برادر برانهام هم در خانه‌ی خود درخت کریسمس برپا می‌کرد، هدایایی به خانواده‌اش می‌داد و به مردم کریسمس مبارک می‌گفت.

"عصر بخیر دوستان! کمی قبل آمدم و فکر کردم که می‌توانم به اینجا بیایم و کریسمس را به شما تبریک بگویم."^۲

---

^۱ ۱۲۲۴-۶۱، آقایان! ما باید عیسی را ببینیم، برادر ویلیام ماریون برانهام
^۲ ۱۲۲۳-۶۳، عطایای خدا همیشه جای خود را می‌یابند، برادر ویلیام ماریون برانهام

در نسخه‌ی دسامبر سال قبل^۳ خدمت حقیقت حاضر درباره‌ی ریشه‌ی کریسمس و درخت کریسمس نوشتیم. حال فقط به منظور یادآوری تحقیق صورت گرفته می‌گویم، من دریافتم که مارتین لوتر مبتکر درخت کریسمس درون خانه بود. بت پرستان برای تزئین منازلشان از شاخه‌های درخت کاج استفاده می‌کردند، اما هرگز از یک درخت کامل استفاده نکردند. بعضی از فرهنگ‌ها ممکن بود درختی را در انظار عموم برپا کنند و برای جشن کریسمس دور آن مشغول به رقص شوند، اما نتوانستم هیچ پیشینه‌ی تاریخی مستقیمی در رابطه با استفاده از درخت کریسمس در جشن بت پرستان پیدا کنم. هیچ کدام از آنها درخت کریسمس را به خانه نیاورده بود. مارتین لوتر این کار را کرد، چون وقتی شب در جنگل راه می‌رفت، از میان درختان کاج به ستاره‌ها نگاه کرد و با خودش فکر کرد: "مسیح از آسمان به زمین آمد و متولد شد تا مرا نجات دهد." سپس به خانه‌اش رفت و تلاش کرد این تجربه را بار دیگر برای فرزندانش خلق کند و به همین دلیل است که ما در روز کریسمس درخت کریسمس مزین به نور را داریم. این موضوع به طبقه‌ی اشراف آلمان آن زمان و سپس به خانواده‌ی سلطنتی انگلستان انتقال یافت و بعد از آن به عموم مردم منتقل شد و از آنجا نیز به آمریکا راه یافت.

بابائوئل از اسقف شهر ازمیر، نیکلاس مقدس کاتولیکی آمده است. او حامی مقدس کودکان بود، چون در زمان خدمت خود بسیاری را نجات داد. زمان برگزاری جشن نیکلاس مقدس، در ماه دسامبر بود. این روز مهمی در فرهنگ هلندی و آلمانی محسوب می‌شد. عید میلاد در اصل عیدی مربوط به کاتولیک‌ها بود که شروع آن از اواخر دسامبر بود و با روزه شروع می‌شد و پایان آن نیز با بزم همراه بود. هر دو آیین با یکدیگر ادغام شدند. سپس، در اوایل قرن بیستم شرکت‌های آمریکایی به دلیل اهداف تجاری شروع به محبوب ساختن هدیه، بابائوئل و کریسمس کردند. برگزاری عید میلاد

---

^۳ خدمت حقیقت حاضر، دسامبر ۲۰۱۸

خداوند ما در قرن ۳ یا ۴ آغاز شد و اگرچه در تاریخ‌های متفاوتی توسط ارتدکس شرقی و کاتولیک رومی برگزار می‌شود، با این حال هر دو آنها، آن را به رسمیت می‌شناسند. آنها زمان کریسمس را به دلیل تلاش برخی پدران کلیسا در یافتن زمان تولد عیسی انتخاب کردند و حدس زدند که تولد او باید حوالی شروع زمستانی باشد. ما معتقدیم که این نادرست است. چنان‌که در در مکاشفه ۱۳:۱۱ آمده است، این همان روح وحش دوم بود که سر از زمین برآورد تا کریسمس را تجاری کند. موسیقی دنیوی و اغواکننده، تبلیغات پی‌درپی و آداب سیاسی، همگی مسیح را از کریسمس بیرون کرده است. عنصر دنیوی فراگیر موجود در کریسمس باعث راه یافتن این عید به کشورهای اسلامی شده است. درخت‌های کریسمس و بابانوئل در فروشگاه‌های ترکیه و دبی یافت می‌شوند، کشورهایی که ۹۹٪ جمعیتشان مسلمان هستند. مسیح بطور موثری از کریسمس حذف شده است. اما در خانه‌ی ایماندار به پیغام، لازم نیست چنین باشد. ایماندارانی هستند که از به رسمیت شناختن کریسمس خودداری می‌کنند و با دیگرانی که آن را به رسمیت می‌شناسند، مانند کافران رفتار می‌کنند. برادر برانهام هدیه جبناندنی^۴ بود، اولین عضو عروس که بلوغ یافت. او یک درخت کریسمس در خانه داشت، در خانواده‌ی خود هدیه داده و دریافت می‌کرد، کریسمس را به مردم تبریک می‌گفت، اجازه می‌داد تئاتر کریسمس در کلیسا برگزار شود و به کودکان مدرسه‌ی یکشنبه، هدیه می‌داد. همچنین هر سال پیغام کریسمس را موعظه می‌کرد. او نمونه‌ای از نحوه‌ی زندگی یک مسیحی را به ما نشان داد و من می‌خواهم از آن الگو پیروی کنم، همان‌طور که او از مسیح پیروی کرد.

ما باید خودمان را از تجاری‌سازی مفرط این جشن و کسب و کار هر ساله‌ی متعاقبش جدا کنیم. وقت بگذارید و روی آمدن مسیح و وقایع پیرامون آن تمرکز کنید.

---

^۴ اشاره به لایوان ۱۲:۲۳-۱۰

در این باره بخوانید و با خانواده مطالعه کنید. به کودکان نقل قول‌های مرتبط با تولد مسیح از باکره را نشان دهید. زمان بیشتری را در طول این فصل صرف دعا و پرستش کنید و روی تولد و آمدن مسیح تفکر کنید. کریسمس صرفاً درباره‌ی تولد یک کودک در یک آخور نیست، بلکه درباره‌ی پسر آشکار شده‌ی انسان است که در عروسی زندگی می‌کند، درباره‌ی ربودگی غریب‌الوقوع و بازگشتش به زمین بعنوان شاه شاهان و رب الارباب است. اگر توجه کنید، موعظه‌های کریسمس برادر برانهام همیشه دارای مضمون زمان حال است. بسیار مهم است که این را ببینیم. کریسمس نباید یک جشن و مهمانی باشد، بلکه زمانی مملو از احترام و در عین حال پرستش با شادی داماد ما که هم اکنون در روح در کنار ما حاضر است. در مورد مقوله‌ی کریسمس پیرو برادر برانهام باشید. مسیح را در زمان حال نگه دارید. در این فصل که کلیسای دنیا به تولد او فکر می‌کند، سر‌مهر هفتم که باز شده است، در کانون توجه ما قرار دارد.

آیا کاتاستول در اول تیموتائوس ۹:۲ به ردای بلند اشاره می‌کند؟

"و همچنین زنان خویشان را بیارایند به لباس (یونانی - کاتاستول) مزین به حیا و پرهیز نه به زلف‌ها و طلا و مروارید و رخت گرانبها؛" اول تیموتائوس ۹:۲

اخیراً یک ایماندار سابق پیغام من را به چالش کشید، در این مورد که درک من از اصطلاح کاتاستول^۵ (ترجمه شده بعنوان لباس) در اول تیموتائوس ۹:۲ اشتباه است. او پیشنهاد کرد که تحقیق بیشتری در موردش داشته باشم، که این کار را کردم. به این نتیجه رسیدم که کلمه‌ی کاتاستول که پولس از آن استفاده می‌کند، به لباسی تا پایین

---

katastole °

زانو اشاره دارد. آن را بررسی کنید و سپس جمع بندی مرا در انتها بخوانید. این تحقیق من است:

آن برادر تنها این ارجاع را به من داد. من چند ارجاع دیگر نیز ارائه کردم که اصطلاح کاتاستول را که در اول تیموتائوس ۲:۹ بعنوان لباس ترجمه شده است، روشن می ساخت. همان طور که می خوانید بعضی کلمات یونانی را خواهید دید که خواندشان برای خوانندگان غیر یونانی زبان غیرممکن است. این موردی ندارد، فقط از آنها رد شوید.

(بقرات، میت ویلک ی/۲-۱۲-۱۵ (۸۸ قبل از میلاد) مطیع سازی؛ ۶۱:۳
اپ آریست، یوسف).^۶ مانند فعل؟ ایده ی اصلی تحت کنترل داشتن چیزی است، از این رو استفاده از این اصطلاح با بار معنایی مدارا، خویشنداری (اپیرین ۱۰۹، ۱۲۰ف (۱۸۶ قبل از میلاد)^۷ و اپ آریست ۲۸۴ف:^۸ هر دو متن W. ؛ اپیکت ۲، ۱۰، ۱۵، ۲، ۲۱، ۱۱:^۹
در اینجا منظور رفتار و سلوک شخصی است). فعل به معنای مزین نمودن، تجهیز، حسی که با پوشیدن جامه ایجاد می شود. از این رو کاتاستول بی شک در راستای بیان ظاهر جامه بکار رفته است، یا شخصیتی که فرد در رفتار شخصی خود نشان می دهد، یا چیزی برای پوشاندن بدن، به عبارت دیگر جامه، لباس (جوزف، بل ۲، ۱۲۶؛ سی پی، ایز ۶۱:۳، پلوت ۱۵۴ و (پریسل ۵، ۱)^{۱۰} نیز به نظر می رسد با همین بار معنایی بکار گرفته شده است.) مناسب و مقبول (کتاب مقدس انگلیسی اصلاح شده، لباس مزین به حیا،

Hippocr.; Mitt-Wilck. I/2, 12, 15 [88 B.C.] 'subjugation'; Is 61:3; EpArist,^۶
Joseph
IPriene 109, 186f [120 B.C.]^۷
EpArist 284f^۸
Epict. 2, 10, 15; 2, 21, 11^۹
Jos., Bell. 2, 126; cp. Is 61:3; Plut., 154 [Pericl. 5, 1]^{۱۰}

نسخه‌ی استاندارد اصلاح شده‌ی جدید). اول تیموتائوس ۲:۹، نویسنده به طرز ماهرانه‌ای از معنای تحت‌اللفظی لباس به سمت صفات شخصی همچون حیا و پرهیز بعنوان زینت حرکت کرده است-دی.ای.ال.جی اس وی. ام-ام. تی دبلیو.^{۱۱}

تفسیر جان گیل از اول تیموتائوس ۲:۹^{۱۲}

"... زنان خویشتن را بیارایند به لباس مزین به حیا..."

کلمه‌ای که «لباس» ترجمه شده است به یک ردای بلندی که تا پا می‌رسد اشاره دارد و کلمه‌ای که «حیا» ترجمه شده است، حاکی از پاک‌ی، تمیزی و نجابت است، بله، زیبا و خوش زینت؛ و فکر رسول این بود که آنها نباید با لباسی ژنده، کثیف و ناپاک به پرستش همگانی بیایند، بلکه بدنشان باید با لباسی تمیز و مناسب پوشیده شود، بنابراین اسرائیلی‌ها لباس‌های خود را می‌شستند تا برای ملاقات با خداوند در کوه سینا آماده باشند، خروج ۱۹:۱۴. یهودیان در روز سبت همیشه بهترین لباس خود را می‌پوشیدند، این یکی از احکام آنها بود.

به احترام روز سبت، هر مرد باید با لباس تمیز و مرتب بپوشد و در روزهای هفته نباید لباس روز سبت را بپوشد و اگر فردی نتواند لباسش را تغییر دهد، باید کلاه لباس را پایین آورد (یا بخش بالایی لباس، ردا)؛ تا لباسش مانند دیگر روزهای هفته نباشد.

---

^{۱۱} DELG s.v. . M-M. TW ویلیام آرنت ، فردریک دابلوی دانکر، و والتر باوئر، یک فرهنگ واژگان یونانی-انگلیسی عهد جدید و دیگر متون اولیه مسیحی (شیکاگو: انتشارات دانشگاه شیکاگو ۲۰۰۰)، ۵۲۷.
^{۱۲} Commentary from John Gill on 1 Timothy 2:9

نظر آدام کلارک درباره‌ی اول تیموتائوس ۲: ۹^{۱۳}

"... زنان خویشتن را بیاریند به لباس مزین به حیا..."

به نظر می‌رسد رسول به بخش‌های متفاوت لباس یونانی و رومی اشاره دارد. به نظر می‌رسد، استولا در ابتدا بسیار ساده بوده است. یک لباس بلند بود که وسط آن ضخامتی دو چندان داشت که از هر دو طرف دوخته شده بود و فقط فضای آزاد برای دست‌ها داشت، تکه‌ای بریده می‌شد و سر از آن عبور می‌کرد. این لباس از عقب و جلو تا پاها می‌رسید و با بندی در ناحیه زیر سینه‌ها دور بدن بسته می‌شد. گاهی با آستین و گاهی بی‌آستین ساخته می‌شد تا بهتر به نظر برسد، این لباس بر روی هر شانه با یک نوار یا سگگ جمع می‌شد. برخی از زنان یونانی این لباس را درحالی‌که از طرفین تا بالای زانو باز بود می‌پوشیدند، این لباس برای نمایان ساختن قسمتی از ران بود. به آنها «نمایان‌ساز (درز)» ران گفته می‌شد. اما بطور کلی فقط دختران جوان یا زنان نانجیب آنها را می‌پوشیدند.

به نظر می‌رسد کاتاستول همانند جامه‌ی پشمین چارگوش یا خرغه باشد که شبیه به استولا دوخته می‌شد و تا کمر از جلو و پشت پایین می‌آمد و روی هر شانه با یک نوار یا سگگ جمع شده بود و حفره‌ای در بالا برای جای سر داشت و شُل بر روی استولا آویزان می‌شد، بدون اینکه توسط بند یا کمر بند محصور شود. باز نمود این لباس را می‌توان در کتاب لنس، کاستوم پوپلز دلانتیکه، قسمت ۱۱، ۱۲، ۱۳ و ۱۶ دید.^{۱۴} لباسی نجیبانه‌تر و بی‌آلایش‌تر از لباس یونانیان هرگز اختراع نشد؛ این لباس حدود سال ۱۸۰۵ در انگلیس به مقیاس وسیعی احیا شد. در آن لباس سادگی، نجابت و ظرافت با هم آمیخته شده بود؛ اما خیلی زود جایش را به مدل دیگری داد، در نتیجه خودنمایی و

^{۱۳} Adam Clarke on 1 Timothy 2:9

^{۱۴} Lens' Costume des Peuples de l'Antiquité," fig. 11, 12, 13, and 16.

پوچی بار دیگر غالب شد. این لباس زمان طولانی دوام نیافت چون بیش از حد منطقی بود، و زیادی شبیه لباس بی‌آلایش مذهبی در سرزمین سایه‌ها و دنیای نقاشی‌ها بود.

تفسیر جیمسون، فوزه، براون^{۱۵}

"... لباس مزین به حیا..."

در «منظر پوشش» (الیکوت). این صفت به معنای مناسب است. مرتب، تزئینی، شایسته؛ این اسم در متون سکولار به معنای سلوک و بردباری است. اما در اینجا «لباس». زنان لباس خوب را دوست دارند؛ در افسس برخی از ثروتمندان آنها را به پوشیدن لباس‌های مجلل هدایت می‌کردند (اول تیموتائوس ۶:۱۷). کلمه‌ی یونانی که در تیطس ۲:۳ استفاده شده یک اصطلاح کلی به معنای «وقار» است.

فرهنگ لغت الهیات عهد جدید، خلاصه شده در یک جلد (به قلم

جرارد کیتل، جرارد فردریش، جفری ویلیام بروملی)^{۱۶}

کاتاستل، کاتاستول:^{۱۷}

۱. معنای این کلمه بعنوان فعل «در جای درست قرار دادن»، «مرتب کردن»، «بازگرداندن نظم» و «آرام کردن» می‌باشد، درحالی که معنای اسم آن «نراکت»، «رفتار و

^{۱۵} Jameson, Fausset, Brown Commentary

^{۱۶} The Theological Dictionary of the New Testament, Abridged in One Volume (by Gerhard Kittel, Gerhard Friedrich, Geoffrey William Bromiley)

^{۱۷} katastéllē, katastole

سلوک منظم»، «عملی با در نظر داشتن این رفتار» و بعد «پوشش» (به عنوان نمود قابل دید از ادب و نزاکت) می باشد.

۲. این فعل در عهد جدید فقط در اعمال رسولان ۱۹:۳۵-۳۶ آمده است، جایی که مستوفی جمعیت را در افسس ساکت می کند. اقتدار ابراز شده توسط کاتاستل با کاتسیسن^{۱۸} زمانی که پولس در اعمال رسولان ۲۱:۲۷ بعنوان شاهد مسیح مردم را نظم بخشید متفاوت است. نوع اسم آن در اول تیموتائوس ۲:۹ در نصیحتی به زنان ایماندار وجود دارد، آنجا که به تیموتائوس گفته شد آنها را نصیحت به رعایت رفتار یا پوشیدن لباسی مناسب داشته باشند. زمینه‌ی پرستش احتمالاً از ترجمه‌ی نخستین حمایت کند، اما استفاده از خرقة به عنوان «جامه» در رسالات دفاعی به ترجمه‌ی دوم توجه دارد.

در مطالعات وینسنت ورد^{۱۹}

در لباس مزین به حیا:

کاتاستول - یک بار در اشعیا ۳:۶۱. نظرات متفاوتی درباره‌ی معنی آن وجود دارد. برخی لباس، دیگران لباس مبدل یا رفتار را برابر با کاتاستول سیرت متقی می دانند، تیپس ۲:۳. به نظر می رسد در مجموع، هیچ دلیل کافی برای دروی جستن از ترجمه آ.و.^{۲۰} (کینگ جیمز) وجود ندارد... با حیا، پرهیز، پاستو. به ایهام کلمه‌ی کاتاستول توجه کنید.

---

^{۱۸} *katéseisen*

^{۱۹} Vincent Word

^{۲۰} A.V.

تفسیر ایمانداران به کتاب مقدس^{۲۱}

اول تیموتائوس ۹:۲، نیاز شخصی مردانی را که دعای عمومی هدایت می‌کردند، به بحث گذاشت، حال رسول به چیزهایی می‌پردازد که نقش زنان حاضر در جماعت آن زمان را مشخص می‌سازد. نخست، او می‌گوید که آنها باید خود را به لباس مزین به حیا و پرهیز بیاریند. جان کریسوستوم^{۲۲} تعریفی از لباس با حیا و ساده را ارائه می‌دهد که به سختی می‌توان آن را بهبود بخشید:

پس لباس مزین به حیا چیست؟ لباسی که بطور کامل و نجیبانه می‌پوشاند، نه با زیورآلات؛ چون یکی نجیب به حساب می‌آید و برای برخی دیگری خیر. چی؟ آیا شما با موی بافته شده و زیورآلات طلا برای دعا نزد خدا می‌روید؟ آیا به مهمانی آمده‌اید؟ یک جشن عروسی؟ یک جشن خیابانی؟ چنین چیزهای پرهزینه‌ای ممکن است موقت بوده باشند، در اینجا هیچ یک از آنها لازم نیست. شما باید برای دعا کردن بیایید، برای گناهان و لغزش‌هایتان طلب بخشش کنید، از خداوند طلب کنید... ریاکاری را کنار بگذارید!

نتیجه‌گیری و پاسخ من

فقط به این دلیل که کلمه‌ای به نحو خاصی توسط نویسندگان سکولار استفاده شده، به این معنا نیست که رسول نیز به همین نحو از این کلمات استفاده کرده است. اگر یادداشت‌های جان کریسوستوم درباره‌ی این آیه را بخوانید، او دریافته بود که آن

---

^{۲۱} Bible Believers Commentary

^{۲۲} John Chrysostom - جان کریسوستوم بین سال‌های ۳۴۷ تا ۴۰۷ می‌زیست و متخصص زبان‌های یونانی بود.

باید لباسی مزین به حیا باشد و صرفاً رفتار و سلوک نیست. او بین سال‌های ۳۴۷ تا ۴۰۷ می‌زیست و به زبان یونانی سخن می‌گفت، همان زبانی که پولس رسول رساله‌ی تیموتائوس را به آن نوشت.

اگر نگاهی به تفاسیر جان گیل، آدام کلارک، جیمسون، فوزه و براون داشته باشید می‌توانید ببینید که در حقیقت پولس رسول قصد داشت آنچه قبلاً درباره‌ی این آیه نوشته‌ام را منتقل کند. در نوشتار نویسنده‌های سکولار باید کمی عمیق‌تر و فراتر از معانی لغت بروید.

پیش از آنکه جمع‌بندی کنم، بیایید دو بخشی که کلمه‌ی کاتاستول را تشکیل می‌دهند با دقت بررسی کنیم، کاتا (kata) به معنای پایین و استولای (stolay) به معنای جامه یا لباس است. بنابراین، می‌توانیم نتیجه بگیریم که پولس تعلیم می‌دهد که زنان لباسی مزین به حیا بپوشند و لباس و شخصیتش باید همراه با فروتنی و متانت باشد.